

[Thorvil Kristensen.]

bespare op. Det er derfor tilfredsstillende, set fra venstres synspunkt, når der skulle gennemføres en skattelettelse, at den koncentrerer om de direkte skatter. Det er også det, som er sket, idet forbrugsafgifternes provenu i det store og hele er bevaret. Jeg skal iøvrigt ikke gå ind på spørgsmålet om forbrugsafgifterne, som kommer til behandling i morgen.

Det er endvidere venstres opfattelse, at når man kan lette skatterne, skal man ikke blot begynde med de direkte skatter, men også er det punkt, hvor man først skal sætte ind, mellemindtægterne, de indtægtsklasser, der ligger lige over og lidt under sygekassegrænsen. De mennesker, der lever i disse indkomstklasser, lige over sygekassegrænsen, har ikke de samme sociale fordele som dem, der ligger lige under sygekassegrænsen; der er her et spring, som ikke er rimeligt, og rent skattemæssigt er disse mellemindkomster i forhold til deres økonomiske levne utvivlsomt også relativt hårdt beskattet her i landet.

Det har endvidere for venstre været vigtigt at medvirke til, at den omlægning af skattebyrden, som var med i finansministerens oprindelige lovforslag, ikke blev gennemført. Det var en forskydning af skatterne fra de små indtægter op til de højere indtægter, og uanset hvad man socialt kan sige om dette spørgsmål, må det erkendes, at det betyder en flytning af skatterne op i de indkomstkategorier, hvor opsparingen først og fremmest finder sted, og at det derfor udfra et forbrugsbegrænsnings- og et valutabesparelsessynspunkt ikke kan være rigtigt i dette øjeblik at gennemføre noget sådant.

Jeg er iøvrigt enig med det ærede medlem hr. Hans Knudsen i, at debatten om hele vor skattefordeling fremover naturligt bør føres i forbindelse med den skattereform, vi skal til at drøfte på et senere tidspunkt.

Der er sket en lille forhøjelse af bundgrænsen, som også det ærede medlem hr. Hans Knudsen var inde på. Venstre er tilfreds med, at den ikke er blevet større.

Med denne tidsalders stadig stigende velstand også og navnlig i den almindelige befolkning må det være rigtigt, at skatterne gradvis kommer til at hvile på et

bredere grundlag, og når en større og større del af befolkningen bliver skattebetalere, anser vi dette for en rimelig udvikling.

Vi er specielt tilfredse med, at bundgrænsen for væreskatten ikke er blevet forandret. Vi har hele tiden haft den opfattelse, at denne skat ifølge sin natur måtte hvile på et bredt grundlag, men som jeg sagde før, lægger vi i den økonomiske debat også i høj grad vægt på udgiftssiden. For hvad nytter det, at man opretholder et eller andet skatteprovenu, hvis overskuddet så bortædes af stigende udgifter? Derfor har vi også rejst spørgsmål om udgifterne i det nedsatte udvalg. Vi har her fremhævet visse punkter, som jeg skal tillade mig at nævne ganske kort.

For det første ønskede vi, at rugbrødstilskuddet nu skulle bortfalde, og at skolebespisningen ikke skulle udvides. Nu har det vist sig i de udvalg, der behandler disse to lovforslag, at det går sådan, som vi ønskede det: rugbrødstilskuddet bliver nu ophevet, og skolebespisningen bliver ikke udvidet. Jeg skal derfor ikke sige mere om disse to ting.

For det andet har vi fremdraget anlægsbudgettet. Som jeg sagde under den økonomiske debat, må man regne med en betydelig fare for, at vor byggekapalet vil blive overanspændt i den kommende tid, idet man stiler efter en samlet byggevirk-somhed, der ikke er uvæsentligt forøget i forhold til i fjor, og da var der jo ingen arbejdsløshed i murerfaget i sommermånederne. Det punkt, vi særlig har hæftet os ved, er et punkt, som også har statsfinansielle konsekvenser, nemlig det, som i anlægsbudgettet for det kommende år hedder „offentligt, civilt byggeri“. Denne post stod i 1953 til 150 mill. kr. efter 1949-prisniveauet; den er for dette år sat op til 210 mill. kr. Det er jo en meget stor forøgelse, og her mener vi at en besparelse kan og bør finde sted, og en ikke helt uvæsentlig besparelse.

Vi har dernæst fremdraget boligstøtten, hvor der jo ikke blot er det almindelige spørgsmål om en gradvis afvikling af boligstøtten, som vi er tilhængere af, men også det mere specielle spørgsmål om renten af boligstøtten, der fastsættes administrativt af ministeren. Vi har fremsat ønske om, som vi også tidligere har gjort det, at denne